

RECHTSPRAAK

werknemer/Bella Antonios en Leidsekruijs

Niet verschijnen op werk, aanvragen WW, verzoeken om uitbetaling van restant dienstverband en tegen collega's zeggen niet meer terug te keren, brengen met zich dat de werkgever er gerechtvaardigd op mag vertrouwen dat de werknemer de arbeidsovereenkomst heeft beëindigd.

Werknemer is op 30 september 2009 als keukenhulp in dienst getreden van Leidsekruijs. Op 28 april 2010 is werknemer na een halfuur werken met hoofdpijn naar huis gegaan. Zijn manager heeft hem die avond tevergeefs getracht telefonisch te bereiken. Op 29 april is werknemer op zijn werk verschenen, zonder zich hersteld te hebben gemeld. Hij stond niet ingeroosterd die dag. Op 30 april is werknemer niet op het werk verschenen. Op 7 mei is werknemer wel verschenen en heeft hij uitbetaling van zijn loon en vakantiegeld gevraagd. Werknemer heeft WW aangevraagd. Op 31 mei 2010 stelt werknemer zich op het standpunt dat hij nog steeds bij Leidsekruijs in dienst is en vordert loon. Met ingang van 1 september 2010 heeft Leidsekruijs de onderneming overgedragen aan Botros (Bella Antonios). De kantonrechter heeft geoordeeld dat Leidsekruijs gerechtvaardigd erop mocht vertrouwen dat werknemer ontslag had genomen (hij kwam niet op werkdagen, had inmiddels ander werk, had tegen collega's gezegd niet meer te komen werken en ontving een WW-uitkering).

Het hof oordeelt als volgt. De door de kantonrechter in zijn vonnis genoemde omstandigheden, in onderling verband en samenhang beschouwd, hebben de kantonrechter tot het oordeel kunnen brengen dat Leidsekruijs B.V. er gerechtvaardigd op mocht vertrouwen dat werknemer de arbeidsovereenkomst tussen partijen per 1 mei 2010 heeft willen beëindigen. Niet nodig is dat in dat verband precies wordt vastgesteld op welk moment de wil daartoe bij werknemer is ontstaan of vanaf welk moment precies Leidsekruijs B.V. daarop mocht vertrouwen. De verschillende genoemde factoren liggen in tijd zodanig dicht bij elkaar dat daartussen een onmiskenbaar verband bestaat, welk verband voor Leidsekruijs B.V. tot dat vertrouwen voldoende aanleiding kon geven. Die factoren brengen ook mee dat het voor Leidsekruijs B.V. voldoende duidelijk kon zijn dat een beëindiging van de arbeidsovereenkomst per die datum de kennelijke wens van werknemer was. In dat licht heeft werknemer zijn stelling dat van Leidsekruijs B.V. verwacht mocht worden dat zij helderheid zou scheppen over 'de gerezen problematiek', onvoldoende toegelicht. Ook de stelling van werknemer dat het voor hem niet duidelijk was dat hij op 30 april had moeten werken (terwijl

onbetwist vaststaat dat 30 april de drukste dag van het jaar is voor Leidse kruis) wordt niet gevolgd.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 03-06-2014

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2014:5741

Zaaknummer: 200.099.692/01

Rechters: A.M.A. Verscheure, L.A.J. Dun en M.L.D. Akkaya

Advocaten: D.R. Changoer en J.M. den Bakx-van Anker

Wetsartikelen: 3:35 BW